

בבית המשפט העליון בירושלים

בש"פ 5231/99

בפני: כבוד השופטת ד' דורנר

העורר: חוסין אבו-חדר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית-המשפט המחוזי בירושלים
מיום 2.7.99 בב"ש 2414/99 (ת"פ 223/99)
שניתנה על-ידי כבוד השופט ד"ר א"צ בן-זמרה

תאריכי הישיבות: כח באב תשנ"ט (10.8.99);
יג באלול תשנ"ט (25.8.99)

בשם העורר: עו"ד ג'ואד בולוס

בשם המשיבה: עו"ד מאיה חדד

החלטה

העורר מואשם בבית-המשפט המחוזי בירושלים בביצוע עבירות של קשר לפשע, חבלה בכוונה מחמירה, אימים, יריות בנשק, היזק בזדון ועבירות בנשק.

על-פי המתואר בכתב-האישום, ביקש העורר לגבות באמצעים אלימים חוב שלדעתו המתלונן היה חייב לו. הוא קשר איפוא קשר לחבול במתלונן, עם אדם בשם באדיר. בתאריך 21.6.99 הגיעו השניים במכוניתו של העורר אל בית המתלונן, אשר עמד אותה שעה על המרפסת. אחד מן השניים ירה לעברו באקדח, בעוד השני ממתין במכונית. בחיפוש שנערך למחרת במכוניתו של העורר נתפסו שני אקדחים, רימון רסס וכדורים לאקדח.

לבקשת המדינה נעצר העורר עד תום הליכי המשפט, וזאת לאחר שבית-המשפט המחוזי מצא כי קיימות ראיות לכאורה המספיקות למעצרו.

טענתו המרכזית של העורר בערר שבפניי היא, כי בין משפחת המתלונן לבין משפחתו של העורר נערכה "סולחה", אשר מסירה את החשש שהעורר יפגע בבטחון הציבור, אם ישוחרר ממעצרו.

טענה זו אינה נראית לי.

אפשר כי "הסולחה" מבטיחה את שלומו של המתלונן. ברם, התנהגותו הבלתי מרוסנת של העורר, שכאמור אף החזיק בנשק ללא רשיון, מקימה חשש לבטחון הציבור בכללו.

אשר-על-כן, אני דוחה את הערר.

ניתנה היום, יח באלול תשנ"ט (30.8.99).

שׁוֹפֵט

העתק מתאים למקור
שמריהו כהן - מזכיר ראשי
L02.99052310